

Interbellum

Achtergrond - 1 februari 2003

In de ogen van veel Duitsers staat president [Wilson](#) symbool voor het [Verdrag van Versailles](#). Dit verdrag wordt door velen als vernederend en frustrerend ervaren. In de jaren twintig is dan ook sprake van toenemend [anti-Amerikanisme](#) in Duitsland. De frustratie over de verloren oorlog en het vredesverdrag, en de aanhoudende economische problemen veroorzaken een explosieve stemming in de in 1919 gestichte [Republiek van Weimar](#).

Economische malaise

Vanaf de jaren twintig ontstaat op economisch gebied een voorzichtige toenadering tussen Duitsland en de Verenigde Staten. In 1924 neemt de Rijksdag het [Dawesplan](#) aan, een Amerikaans plan om de Duitse economie te stimuleren door spreiding van de herstelbetalingen. Tevens begint het Amerikaanse bedrijfsleven met het verstrekken van kortetermijnleningen aan Duitsland. Ook op politiek gebied wordt Duitsland gerehabiliteerd: in 1926 wordt Duitsland lid van de [Volkenbond](#).

De [beurskrach](#) in New York op 'zwarte vrijdag' - 24 oktober 1929 - en de daaropvolgende wereldwijde economische crisis treft ook Duitsland extreem hard. In 1930 neemt de Rijksdag het [Youngplan](#) aan, een tweede Amerikaans plan waarin Duitsland met betrekking tot de herstelbetalingen tegemoet wordt gekomen. Een jaar later besluit de Amerikaanse [president Hoover](#) tot opschorting van alle internationale betalingsverplichtingen van Duitsland, Oostenrijk en Hongarije met één jaar.

Anti-Amerikanisme

Naast de frustratie over het [Verdrag van Versailles](#) zijn er nog meer oorzaken voor het heersende [Duitse anti-Amerikanisme](#) aan te wijzen. Zo worden het [Dawes-](#) en het [Youngplan](#) door zowel links als rechts gezien als een Amerikaanse poging om Duitsland te koloniseren. Dit blijkt ook uit de reactie op de Franse [bezetting van het Ruhrgebied](#). Deze actie wordt in Duitsland vergeleken met de Amerikaanse imperialistische politiek ten opzichte van de dwergstaten in Midden-Amerika. Volgens de communisten probeert Amerika van Duitsland een kolonie met goedkope arbeidskrachten te maken. Zij zien de Verenigde Staten dan ook als hun grote kapitalistische vijand. Ook [Hitler](#) gebruikt de [anti-Amerikaanse sentimenten](#) in zijn propaganda door vooral te wijzen op de zogenaamde macht van de 'joodse

lobby' in de Verenigde Staten.

Paradoxaal is echter dat het [anti-Amerikanisme](#) juist zijn hoogtepunt bereikt wanneer de Verenigde Staten en de [Republiek van Weimar](#) op politiek en economisch gebied nauw met elkaar samenwerken.

Opkomst Hitler

In 1932 wordt de NSDAP de grootste partij in Duitsland en wordt [Hitler](#) benoemd tot rijkskanselier. Gedurende de nazi-tijd worden de Verenigde Staten een belangrijk toevluchtsoord voor de slachtoffers en tegenstanders van [Hitlers politiek](#). Vanaf het moment van Hitlers machtsovername vluchten bijvoorbeeld meer dan honderdduizend Duitse joden naar de Verenigde Staten.

Op buitenlands terrein ondergraaft Hitler vanaf het begin van zijn machtsovername het [Verdrag van Versailles](#). Zo start hij een uitgebreid herbewapeningsprogramma en treedt Duitsland in 1933 uit de Volkenbond. Hoewel Frankrijk en Engeland licht protesteren tegen deze Duitse provocaties, houden de Verenigde Staten zich afzijdig. Dit past goed in de isolationistische wereldpolitiek die ze op dat moment bedrijven; zij zijn immers geen lid van de Volkenbond.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/4068/interbellum>